یادداشت | جواد محرمی

تمرین سینمای ملی با «بدون قرار قبلی»

بدون قرار قبلی در وضعیتی که سینمای ایران را انبوهی از فیلم‌های سرگرم‌کننده کم‌محتوا و غالباً سطحی پر کرده، یک غنیمت محسوب می‌شود.

این فیلم در حالی اکران می‌شود که جایزه نخل طلا به بازیگر یک فیلم موهن در جشنواره کن واکنش‌های منفی زیادی داشت و بر ضد خود عمل کرد، اما جامعه بیش از پیش متوجه امام رضا(ع) شد و سینما در معرض این مطالبه قرار گرفت که چرا از این ظرفیت عظیم غفلت شده است. بدون قرار قبلی از این جهت می‌تواند یک آغاز در سینمای ایران باشد.

ششمین فیلم بلند بهروز شعیبی، مخاطبش را به سفری دعوت می‌کند که همراه با شخصیت اصلی داستان از غرب آغاز و به شرق ختم می‌شود. فرهاد توحیدی و مهدی تراب‌بیگی، فیلمنامه بدون قرار قبلی را با نگاه به یکی از داستان‌های مصطفی مستور نوشته‌اند. شهر مشهد و حرم امام رضا(ع) در این فیلم نقش کانونی دارند و بارها در فیلم به فضاهایی از بارگاه مقدس امام هشتم ارجاع داده می‌شود.

سینمای ایران پس از انقلاب اسلامی اگرچه از یک‌سو با وارد کردن بچه‌ها دست به بازیابی محتوایی زد و در جهان درخشید و توانست به واسطه نوعی سینمای معناگرا و همچنین تأثیر گرفتن از حال و هوای دفاع مقدس دست به پیرایش بصری و محتوایی بزند، اما از آنجا که این تغییرات صرفاً مبتنی بر تغییر فضای جامعه و رشد حال و هوای معنوی در کشور و نیز مطالبه عمومی رخ داد و مانیفست مشخصی نداشت، پس از یک دهه همین معنویت نیم‌بندی که با ورود کودکان به سینما رقم خورده بود، جایش را با فیلم‌های اجتماعی تلخ و تاریک عوض کرد.

سینمای ایران پس از دهه ۶۰ و به‌ویژه از نیمه دهه ۷۰ از دو منبع الهام می‌گرفت؛ یکی دغدغه‌های بالای شهر تهران و دیگری ضریب دادن به موضوع فقر بدون در نظر گرفتن کرامت انسانی آدم‌ها، اما در این بین برخی آثار مانند بچه‌های آسمان بدون لگدمال کردن کرامت شخصیت‌ها و تلخ کردن کام مخاطب به فقر پرداختند که از دغدغه واقعی فیلمساز حکایت داشت. فیلم‌هایی که به انگیزه شهرت و پول ساخته نمی‌شدند و فیلمساز حاضر نبود شرف و وطن را به جایزه بفروشد.

ادامه روند تلخ شدن محتوای آثار باعث شد به مرور کودکان به عنوان مخاطب از سینمای ایران به‌طور کامل جدا شوند و سپس خانواده، سینما را در سبد خود نبیند و بیشترین مخاطب فیلم‌های ایرانی را قشر مجردی تشکیل بدهند که به دلیل سیاست‌های ضدخانواده در اقتصاد، رشدی قابل ملاحظه داشتند. اما به مرور مجردهای دیروز پا به سن میانسالی گذاشتند و دیگر انگیزه‌ای برای سینما رفتن نداشتند و جوان‌ها و نوجوان‌های نسل‌های بعدی هم آنقدر با رشد اینترنت و فضای مجازی به مدیاهای جدید دسترسی پیدا کردند که فیلم‌های نه‌چندان پرمحتوا و باکیفیت ایرانی توان جلب توجه این قشر را نداشت.

در این میان هرازگاهی فیلمسازانی سر برمی‌آوردند که برخلاف مسیر سینمای ایران سانسور داشته‌های ملی و اعتقادی را جایز نمی‌شمردند و ترجیح می‌دادند مخاطب را متوجه فضا و حال و هوای معنوی ایران کنند. بدون قرار قبلی یکی از این تجربیات است که بی‌تردید بدون نیت خالص کارگردانش، توفیق ساخت پیدا نمی‌کرد. از نکات جالب و جذاب این فیلم، بازی به شدت متفاوت پگاه آهنگرانی است که پیش از این در هیچ اثری با این مختصات ارائه نشده است. آهنگرانی برخلاف بیشتر فیلم‌هایی که در آن ایفای نقش کرده و شخصیتی اغلب برونگرا و سرخوش از خود نشان داده در این فیلم نقش زنی متشخص و درونگرا را بازی می‌کند که به شدت کنترل و حساب شده از کار درآمده است. در کل می‌توان بدون قرار قبلی را یک نقطه عطف در سینمای ایران و نیز کارنامه بهروز شعیبی دانست و این انتظار را داشت که فیلم بعدی او با پشتوانه تجربه‌ای که به سینمای ملی پهلو می‌زند، موفق‌تر باشد و تا حدودی راه را برای فیلمسازان شریف و ایران‌دوست باز کند.

رویداد

«رسم محمود» یادبود مرحوم دعایی در تالار وحدت

■ آیین یادبود حجت‌الاسلام‌والمسلمین سیدمحمود دعایی، نماینده ولی‌فقیه و سرپرست فقید مؤسسه «اطلاعات» با عنوان «رسم محمود»، فردا سه‌شنبه در تالار وحدت تهران برگزار می‌شود.

■ این مراسم با حضور و سخنرانی شماری از چهره‌ها و شخصیت‌های برجسته فرهنگی و رسانه‌ای کشور همراه خواهد بود. رسم محمود، عنوان آیین یادبود مرحوم سیدمحمود دعایی است که از ساعت ۱۱ تا ۱۳ در محل تالار وحدت تهران به نشانی خیابان حافظ، پایین‌تر از چهارراه کالج، بلوار استاد شهریار برگزار می‌شود.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۵۸
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۴۹۸۴۷۶
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۵۰۴ | دوشنبه ۲۳ خرداد ۱۴۰۱ | ۱۳ ذی‌القعده ۱۴۴۳ | اذان ظهر: ۱۳:۰۴ |
غروب آفتاب: ۲۰:۲۱ | اذان مغرب: ۲۰:۴۳ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۱۲ | اذان صبح فردا: ۰۴:۰۱ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۴۸ |

حکمت

امام علی(علیه‌السلام):

هر که بدگمان باشد، بدباطن شود.

غررالحکم، حدیث ۲۹۷۷

مشق‌های اسرائیلی عنکبوت مقدس

کمپانی چندملیتی سازنده «عنکبوت مقدس» پیش از این نیز فیلم‌هایی در خدمت اهداف رژیم صهیونیستی ساخته است

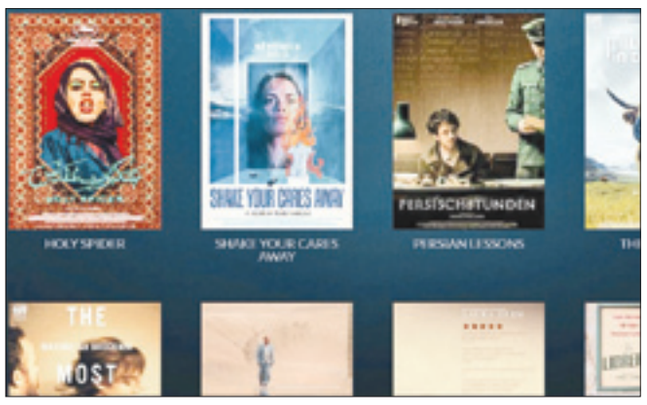

■ **هادی عسگری**

سوابق کمپانی سازنده فیلم «عنکبوت مقدس» نشان‌دهنده اوج ارادت آن به صهیونیست‌ها در قالب عادی‌سازی روابط اعراب و اسرائیل و پررنگ کردن هولوکاست است.

اعتراض‌ها به محتوای موهن فیلم سینمایی عنکبوت مقدس ادامه دارد. این فیلم خشم مسلمانان و به‌خصوص مردم ایران را در توهین به امام رضا(ع) در پی داشته است. فیلمی که به نام یک کارگردان گمنام ایرانی در خارج از کشور به ثبت رسیده است، ولی جریانی که در پشت این فیلم است، نشان‌دهنده یک برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری جهت ضربه زدن به باورهای مذهبی مسلمانان است.

بررسی سوابق تهیه‌کننده و شرکت سازنده فیلم «عنکبوت مقدس» می‌تواند به فهم بهتر آنچه این فیلم به دنبال آن است، کمک کند. موضوعی که تا امروز به آن در رسانه‌ها کمتر پرداخته شده، این است که چه کسانی در پشت پروژه «عنکبوت مقدس» قرار دارند.

■ **نقش مهم تهیه‌کننده در تولید فیلم**

تهیه‌کنندگان در قلب تولید یک فیلم یا اثر تلویزیونی قرار دارند. آنها اغلب اولین کسانی هستند که درگیر می‌شوند و فرصت خلاقانه و قابلیت تجاری یک تولید را تشخیص می‌دهند. آنها به عنوان نیروی پیش‌برنده تولید فیلم تا زمان پخش و اکران عمومی آن و حتی تولیدات جانبی فیلم نقش دارند. تهیه‌کنندگان، ایده داستان فیلم را ارائه می‌دهند و برای نوشتن فیلمنامه، نویسنده استخدام می‌کنند یا مستقیماً حقوق یک فیلمنامه را می‌خرند و آن را می‌سازند. در اصل فیلم آن چیزی می‌شود که تهیه‌کننده خواسته است.

تهیه‌کننده، کارگردان را استخدام می‌کند، با بازیگران مدنظر کارگردان قرارداد می‌بندد، استودیو یا لوکیشن ساخت فیلم را مشخص می‌کند، بر ساخت فیلم نظارت مستقیم دارد، سیاست حضور فیلم در مجامع سینمایی از سوی اوست که تدوین می‌شود و در نهایت نیز حقوق مالی و معنوی فیلم متوجه تهیه‌کننده است.

کارنامه تهیه‌کننده عنکبوت مقدس نشان دهنده خدمت به اهداف صهیونیست‌ها است

پس در مواجهه با فیلم «عنکبوت مقدس» خیلی ساده انگاری است که همه چیز به پای فیلمسازی به نام «علی عباسی» نوشته شود که البته عباسی و دیگر همکاران او در پروژه «عنکبوت مقدس» به اندازه خود در ساخت این فیلم موهن سهیم و دخیل هستند.

■ **تهیه‌کننده انگلیسی «عنکبوت مقدس»**

سول باندی (Bondy Sol)، تهیه‌کننده اول فیلم «عنکبوت مقدس» متولد ۱۹۷۹ در لندن است. وی سابقه اقامت در اسپانیا و آلمان را دارد و از سال ۲۰۱۰ میلادی ساکن برلین است. باندی در مدرسه سینمایی برلین، سینما خوانده و اولین جایزه سینمایی خود را برای ساخت یک فیلم کوتاه گرفته است. وی را به عنوان یکی از ۳۰ تهیه‌کننده آینده سینمای جهان می‌شناسند و مدتی است که در دانشگاه سینما تدریس می‌کند.

این تهیه‌کننده، شرکت فیلمسازی به نام «یک، دو، فیلم» (onetwofilms)، تأسیس کرده است، با مشاهده آثاری که این مؤسسه تولید کرده، می‌توان به چرایی ساخت «عنکبوت مقدس» کمک کرد.

■ **یک اسرائیلی مهربان!**

در میان فیلم‌های کمپانی «onetwofilms»، فیلم «دلواپسی‌هایت را رها کن» به کارگردانی «تام شوال» (Shoval Tom) کارگردان اسرائیلی در اسرائیل ساخته شده است. فیلم با سرمایه آلمانی تولید شده و از شبکه ZDF آلمان و ARTE فرانسه پخش شده است.

داستان آن هم درباره یک زن اسرائیلی است که شوهر ثروتمندش را در یک حادثه رانندگی از دست داده و سپس با یک زن عرب به نام مارینا آشنا می‌شود و تصمیم می‌گیرد که دارایی خود را وقف کمک به بی‌پناهان کند و بر تضادهای مذهبی خود غالب شود. داستان فیلم در راستای عادی‌سازی روابط اعراب و رژیم صهیونیستی و مشروعیت بخشیدن به اشغال فلسطین پیش می‌رود. این فیلم در اسرائیل با استقبال خوبی روبه‌رو شده و سه جایزه از جشنواره اورشلیم برده است. هیئت منصفه آن جشنواره، فیلم را نشان‌دهنده واقعیت‌های اسرائیل عنوان کرده و جوایز بهترین فیلم، بهترین فیلمبرداری و بهترین موسیقی متن را به آن اعطا کرده است.

■ **درس‌های فارسی یک یهودی**

دومین فیلمی که می‌توان از شرکت فیلمسازی «onetwofilms» به آن اشاره کرد، فیلم «درس‌های فارسی» است. (Lessons Persian)، داستان یک یهودی جوان است که تابعیت بلژیکی دارد و در حمله نازی‌ها به اسارت درآمده است.

او برای اینکه کشته نشود، خود را ایرانی معرفی می‌کند و خود را «رضا» می‌نامد. افسر آلمانی، فرمانده بازداشتگاه که قصد دارد پس از پایان جنگ به ایران برود و در تهران رستوران باز کند، از وی می‌خواهد تا به او فارسی یاد بدهد، اما مشکل اینجاست که این یهودی فارسی بلد نیست و مجبور می‌شود برای خود واژه اختراع کند. «درس‌های فارسی» از همان ابتدا شعارزدگی خود را به نمایش می‌گذارد. نازی‌ها کامیون کامیون افراد یهودی را سوار می‌کنند و به شکل وحشیانه‌ای پس از اینکه آنها را اعدام کردند به قتل می‌رسانند، مشکل از همین‌جا شروع می‌شود.

کارگردان نهایت تلاشش را انجام داده تا این سکانس به وحشیانه‌ترین شکل ممکن به تصویر کشیده شود و همچنین نازی‌ها را به شکلی به تصویر بکشد که انگار این کار هر روزشان است و صبح‌ها که لباس‌های خود را می‌پوشند و چکمه‌هایشان را به پا می‌کنند، به دنبال شکار یهودی‌ها هستند. فیلم در راستای اغلب فیلم‌هایی است که یهودیان را به عنوان قربانیان اصلی جنگ جهانی دوم معرفی می‌کند، در بلاروس ساخته شده و در سال ۲۰۲۰ از سوی همین کشور به مراسم اسکار معرفی شده است.

کمپانی «onetwofilms» تا امروز فیلم‌های زیادی تولید کرده است و چند فیلم را هم در مرحله تولید دارد. از دیگر آثار مطرح این کمپانی فیلم فمینیستی «داستان» است که درباره زنی است که در نوجوانی مورد اذیت و آزار قرار گرفته و آثار روانی آن هنوز اذیتش می‌کند.

«زیباترین زوج» هم داستان دیگری است درباره یک زوج که مورد اذیت و آزار جنسی قرار گرفته‌اند.

تنها بررسی سه فیلم «عنکبوت مقدس»، «درس‌های فارسی» و «دلواپسی‌هایت را رها کن» نشان‌دهنده رویکرد کمپانی «onetwofilms» در خدمت به اهداف صهیونیست‌ها و ارائه چهره‌ای مخدوش و موهن از مسلمانان است.

نما | حسین کشتکار

تلویزیون

زبان مشترک با نسل جدید را پیدا می‌کنیم

مدیر جدید شبکه «امید»: شبکه امید سپهری است که قرار است در همه حوزه‌ها نگاه به مسئله نوجوان را جدی بگیرد. ما می‌خواهیم به مصرف فرهنگی آنها سمت و سو بدهیم و معتقدم صداوسیما نباید خودش را نسبت به مسائل مهم نوجوانان به بی‌خیالی بزند

■ **سیدمرتضی ذاکر**

مدیر جدید شبکه امید می‌گوید در زمینه نوجوان، نه‌فقط در تلویزیون، بلکه در سینما هم خلأ داریم. ما اصلاً زبان مشترک با نوجوان را پیدا نکرده‌ایم. در دوران جدید تلاشمان بر این است که زبان گفت‌وگوی نسل جدید را به‌قدر بضاعت خود تقویت کنیم.

محمدصادق باطنی، مدیر جدید شبکه «امید» که به گروه سنی نوجوانان اختصاص دارد، با اشاره به اینکه زمانی دوگانه تلویزیون و ماهواره را داشتیم، یعنی رسانه‌های بیگانه‌ای در مقابل صداوسیما قرار داشتند، به مهر می‌گوید: ما نتوانستیم خود را همپای آن ذائقه حرکت دهیم. به علاوه اینکه از دیرباز ما در فهم مخاطب نوجوان (نه کودک) دچار ضعف بوده‌ایم و گویا برای پیدا کردن زبان مشترک با نسل جدید همیشه لنگیده‌ایم. همه اینها با هم جمع شده و در قاب شبکه امید در صداوسیما قرار است جواب بدهد. همه عقب‌ماندگی‌های ما جمع شده و وقتی به این شبکه اختصاصی در صداوسیما رسیده است، دارد خود را نشان می‌دهد. ما هم نتوانسته‌ایم خود را تطبیق بدهیم.

باطنی ضمن تأکید بر این نکته که صندلی شبکه امید، بالاترین صندلی رسمی نظام جمهوری اسلامی است که به صورت تخصصی در موضوع نوجوان فعالیت می‌کند، اظهار می‌دارد: همه صندلی‌های دیگری که در این حوزه هستند یا دانش‌آموزی هستند یا مرتبط با کودک و نوجوانند. این صندلی در بین مشاغل رسمی دارای جایگاه درجه یک است. نقطه ابداعش نیتی درست بوده، منتها در نقطه صفری که این آنتن به این اتفاق سپرده شده هنوز نگاه تخصصی شکل نگرفته است.

مدیر سابق مجتمع آموزشی پژوهشی شهید آوینی صداوسیما خاطرنشان می‌کند: در زمینه نوجوان، نه‌فقط در تلویزیون، بلکه در سینما هم خلأ داریم. ما اصلاً این زبان مشترک با نوجوان را پیدا نکرده‌ایم. این فقط هم مخصوص تلویزیون و سینما نیست، در همه حوزه‌ها اینگونه است. ما حوزه گیم و بازی‌های رایانه‌ای را در دوره رئیس‌جمهور قبلی تعطیل کردیم. اوایل دهه ۹۰ اتفاقاتی در حوزه گیم در حال شکل‌گیری بود، اما دولت آقای روحانی همانقدر که به صنعت هسته‌ای ضربه زد و آن را از بین برد، همپای آن گیم را هم که قله صنایع فرهنگی است از بین برد. گیم از این حیث در قله قرار می‌گیرد که بیشترین گردش مالی در میان صنایع فرهنگی روز دنیا در حوزه بازی‌های رایانه‌ای است که از سینما هم جلوتر است.

وی با اشاره به اینکه سه‌گانه‌ای شامل «میل نوجوان»، «نیاز نوجوان» و «مصلحت نوجوان» را در شبکه در نظر داریم، می‌افزاید: نوجوان به شدت نیاز دارد که یک نفر پای درددلش بنشیند و به او مشورت بدهد. ما برای چنین نیازهایی کار می‌کنیم. می‌خواهیم به مصرف فرهنگی آنها سمت و سو دهیم. تلاشمان این است که بتوانیم زبان گفت‌وگوی نسل جدید را به قدر بضاعت خود تقویت کنیم. این دیکته ممکن است غلط هم داشته باشد و حتی یکجا هم از خط بیرون بزند، چون تجربه نشده یا کم‌تجربه شده است و باید تجربه کنیم تا اتفاق مورد نظر بیفتد.

مدیر جدید شبکه امید در پایان تأکید می‌کند: شبکه امید، سپهری است که قرار است در همه حوزه‌ها نگاه به مسئله نوجوان را جدی کند. ما مسئله‌ای به نام بلوغ جنسی نوجوان داریم که خیلی از مسائل دیگر ذیل آن قرار می‌گیرد. معتقدم صداوسیما نباید خودش را نسبت به یکی از مسائل مهم نوجوانان به بی‌خیالی بزند. ما باید به مسائل نوجوان بپردازیم که در حوزه مستند بیشتر به این حوزه ورود شده است. من اعتقاد دارم که هرچه موضوع حساس‌تر باشد نیاز به ظریف‌کاری و دقت و حواس جمعی باید بیشتر باشد و بی‌محابا نمی‌توان سراغ موضوعات حساس رفت، ولی حتماً به آن فکر می‌کنیم.

نشر

«نفوذ در موساد» به ایستگاه پنجم رسید

داستانی واقعی از رخنه در خانه عنکبوت

■ **مصطفی محمدی**

کتاب «نفوذ در موساد»، اولین داستان از مجموعه رمان‌های خانه عنکبوت است که داستانی جذاب و پرفراز و نشیب از رخنه اطلاعاتی یک جوان مسلمان در ساختار امنیتی رژیم صهیونیستی را روایت می‌کند. چاپ پنجم این اثر به همت انتشارات شهید کاظمی منتشر شده است.

کتاب «نفوذ در موساد»، داستان‌های واقعی از رخنه اطلاعاتی در رژیم صهیونیستی است. رژیم صهیونیستی سال‌های سال است با اشغال سرزمین‌های فلسطین و ساخت اسلحه در قدرت مانده و نشان می‌دهد این رژیم چگونه نتوانسته است جلوی نفوذ در اطلاعات خودش را بگیرد و مورد نفوذ اطلاعاتی قرار گرفته است. داستان‌های جالب و حقیقی از ضعف حکومت اسرائیل مقابل قدرت‌های مبارزانش در این کتاب جمع‌آوری شده است.

«نفوذ در موساد»، روایت داستانی جوانان میهن‌پرست جهان عرب است که ایستادگی‌شان، شکست‌ناپذیری سرویس‌های اطلاعاتی رژیم صهیونیستی را به افسانه‌ای بی‌اساس بدل کرده و سست بودن این خانه را در مقابل دیدگان جهانیان به تصویر کشیده است. داستان جوانی مصری که با هویتی جعلی برای نفوذ در اسرائیل انتخاب می‌شود و حوادث هیجان‌انگیز و پرفراز و نشیبی را در این رمان رقم می‌زند.

در بخشی از این کتاب می‌خوانیم: «مرد یهودی به درجه‌ای از مستی می‌رسید که زبانش باز می‌شد و در همین زمان، هوشیاری جوان به نهایت خود می‌رسید، زیرا این موجود دائم‌الخمر، سری‌ترین مسائل امنیتی اسرائیل را برملا می‌کرد. رأفت در یکی از نامه‌های سری خود نوشت: «بعد از چند جام که بالا کشید، نمی‌توانستم تشخیص بدهم که این مرد تنومند، زنده است یا مرده. نمی‌توانستم بدانم که او خواب است یا بیدار. از روی اراده سخن می‌گوید یا اینکه کلمات، بی‌اراده از دهان او خارج می‌شوند. کافی است یک سؤال از او بپرسم تا او به‌طور کامل صحبت کند، گویی ضبط صوتی است که دکمه آن را فشار داده باشی. چند ساعت پیش، تلگرافی فوری و رمزدار رسیده بود. در آن ساختمان یک نفر در انتظار مرد مسافر بود. نامه‌ای که صبح دیروز از تل‌آویو ارسال شده بود، موضوع جلسه بود. نامه اطلاعات شگفت‌انگیزی را دربر داشت که بسیار غیرقابل تصور بود. در حقیقت این نامه، حاوی اطلاعات سری بود که یک روز قبل به مصر رسیده و از سوی دو منبع در پاریس ارسال شده بود. آخرین کلماتی که در نامه آمده بود، این بود: «نمی‌دانم چه کنم، اگر به خدمت سربازی دعوت شوم. آیا ممکن است علیه کشورم سلاح به دست بگیرم که در این صورت خداوند بزرگ مرا بیامرزد.»

چاپ پنجم کتاب «نفوذ در موساد»، اولین جلد از مجموعه رمان‌های خانه عنکبوت در قطع رقعی و ۴۷۲ صفحه به مخاطبان و علاقه‌مندان اتفاقات واقعی عرضه شده است.

خبر

«مهاجر سرزمین آفتاب» به کتاب و زندگی رسید

یازدهمین دوره پویش کتابخوانی «کتاب و زندگی» با محوریت کتاب «مهاجر سرزمین آفتاب» از ۲۱خردادماه ۱۴۰۱ فعالیت خود را آغاز می‌کند.

کتاب «مهاجر سرزمین آفتاب»، سوژه یازدهمین دوره پویش کتابخوانی کتاب و زندگی شد. این مسابقه با همکاری مرکز رسانه‌ای شیرازه و انتشارات سوره مهر از ۲۱ خردادماه ۱۴۰۱ کار خود را آغاز می‌کند. حمید حسام و مسعود امیرخانی، روایت خاطرات کونیکو یاماموا (سبا بابایی)، یگانه مادر شهید ژاپنی در ایران را نوشته‌اند که با عنوان «مهاجر سرزمین آفتاب» در انتشارات سوره مهر به چاپ رسیده است. یاماموا تنها مادر شهیدی است که اصالتی ژاپنی دارد. فرزند شهید این مادر، جوان ۱۹ ساله ای بود که هم در دوران قبل از پیروزی انقلاب اسلامی فعالیت‌های زیادی داشت و هم در زمان جنگ تحمیلی با وجود سن کم، راهی جبهه‌ها شد تا از اسلام و ایران دفاع کند و در نهایت در عملیات والفجر یک در منطقه فکه به شهادت رسید. یازدهمین دوره مسابقه کتابخوانی «کتاب و زندگی» با همکاری مرکز رسانه‌ای شیرازه و انتشارات سوره مهر و با محوریت کتاب «مهاجر سرزمین آفتاب» از ۲۱ خردادماه ۱۴۰۱ شروع به کار کرده است. جوایز این دوره از پویش کتاب و زندگی، ۱۰۰ میلیون ریال جوایز نقدی خواهد بود که با قرعه‌کشی به برگزیدگان اهدا خواهد شد.

کتاب

روایت نویسنده کتاب «ما هم جنگیدیم» از چگونگی رسیدن به عنوان کتاب

تعبیر امام درباره نقش زنان در دفاع مقدس توجهم را جلب کرد

آن جمله امام را دیدم که زنان را در پشتیبانی جنگ به سربازان گمنام تشبیه کرده بودند که مشغول جهاد هستند، خیلی تعبیر دقیق و عجیبی بود

نرجس توکلی‌لشکجانی، نویسنده کتاب «ما هم جنگیدیم» با بیان این مطلب و در پاسخ به این سؤال که تخیل شما چقدر در داستان دخیل بود، به مهر گفت: کار نگارش روایت‌ها را بنده انجام دادم. کار اساساً داستان نیست، بلکه مجموعه روایت است. در روایت، ما باید به اصل ماجرا و حتی جزئیات وقایع پایبند باشیم و امانتداری را حفظ کنیم و تنها مایه‌ای از فضاسازی و رعایت تکنیک‌های نگارشی مثل شروع با تعلیق و پایان‌بندی مناسب و انسجام روایت است که باید رعایت شود. بنابراین ما اجازه دخل و تصرف در روایت یا تخیل را نداریم. درباره این کار هم این اصل با دقت انجام شده است.

به گفته این نویسنده، اساساً به روایت‌های زنانه پشتیبانی جنگ، آن‌هم روایت‌های جمعی زنان یک روستا با این حجم از کاری که خانم‌های ملارد انجام داده‌اند، کمتر دیده و روایت شده است. نشان دادن این حرکت مؤمنانه که اتفاقاً ۴۰ سال هم قدمت دارد، ارزشمند و الهام‌بخش است، یعنی فعالیت این زنان به دوران جنگ محدود نشده و تا به امروز در روزهای زلزله، سیل، کرونا و کمک‌رسانی‌شان به مردم ادامه داشته است، حتی همین الان به اطراف ملارد برای اردوهای جهادی می‌روند. این خیلی منحصربه‌فرد است و جای دقت و بررسی دارد.

وی در ادامه عنوان می‌کند: اینکه کتاب بنده توانسته باشد همه آن‌چیزی را که از زن تراز انقلاب انتظار داریم بیان کند، ادعای گزافی است، اما می‌شود گفت، زنان جهادگر ملارد، یکی از مهم‌ترین قطعات پازل زن تراز انقلاب اسلامی هستند. لازم است الگوهای این‌چنینی در جامعه دیروز و امروز را بررسی کنیم و در کنار هم بگذاریم تا بتوانیم به یک نمای کامل‌تر از زن تراز انقلاب اسلامی برسیم.

این نویسنده درباره عنوان کتاب اینگونه توضیح می‌دهد: اسم کتاب، بیشتر از محتوای روایت‌ها به ذهنم رسید. بعدها آن جمله امام را دیدم و به آن برخوردم که زنان پشتیبانی جنگ را به سربازان گمنام تشبیه کرده بودند که در جبهه‌ها مشغول جهاد هستند، خیلی تعبیر دقیق و عجیبی بود، چون به مسئله پشتیبانی جنگ، حتی همین امروز هم به عنوان یک کار درجه دوم (در مقابل حضور در خط مقدم) نگاه می‌شود. ایشان در ادامه می‌گوید، اینها توقع اینکه پست یا مقامی بگیرند یا چیزی از مردم بخواهند، ندارند. واقعاً وقتی این حجم از فداکاری را می‌بینیم، مثل امام سر تعظیم فرود می‌آوریم و شرمنده این زنان ایثارگر می‌شویم.